

Sag C-469/20

Anmodning om præjudiciel afgørelse

Dato for indlevering:

29. september 2020

Forelæggende ret:

Amtsgericht Nürnberg (Tyskland)

Afgørelse af:

14. september 2020

Sagsøger:

RightNow GmbH

Sagsøgt:

Wizz Air

Amtsgericht Nürnberg (byretten i Nürnberg)

[udelades]

I sagen

RightNow GmbH, [udelades]

– sagsøger –

procesfuldmægtig:

[udelades]

mod

Wizz Air, [udelades] Budapest, [udelades]

– sagsøgt –

procesfuldmægtig:

[udelades] **[Org. s. 2]**

[udelades]

har Amtsgericht Nürnberg (byretten i Nürnberg) [udelades] den 14. september 2020 afsagt følgende

Kendelse

I. [udelades]

II. Den Europæiske Unions Domstol forelægges i henhold til artikel 19, stk. 3, TEU og artikel 267 TEUF følgende spørgsmål:

Skal artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler fortolkes således, at et vilkår i et erhvervsmæssigt luftfartsselskabs almindelige forretningsbetingelser, der ikke har været genstand for individuel forhandling, og hvorefter en aftale, som er indgået elektronisk med en forbruger, der skal transporteres, er underlagt loven i den medlemsstat, hvor luftfartsselskabet har sit hjemsted, som ikke er identisk med loven på det sædvanlige opholdssted for den forbruger, der skal transporteres, er urimeligt, såfremt det vildleder forbrugeren ved ikke at oplyse, at det i henhold til artikel 5, stk. 2, andet afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I) kun i begrænset omfang er muligt at vælge en anden lov, og at der ikke kan vælges en vilkårlig anden lov, men kun de lovgivninger, der er nævnt i Rom I-forordningens artikel 5, stk. 2, andet afsnit? **[Org. s. 3]**

Præmisser

1 I. Sagsøgeren kræver af det sagsøgte luftfartsselskab refusion af ikke opståede skatter, afgifter og gebyrer på grund af afbestilte flyrejser i medfør af en overdraget rettighed.

2 Passagererne:

[...]

[Org. s. 4]

[udelades] reserverede dels til sig selv (og dels til medpassagerer) flyvninger hos sagsøgte, som skulle gennemføres enten fra eller/og til Nürnberg. Alle passagererne havde deres sædvanlige opholdssted i Tyskland. Alle passagererne benyttede ikke flyvningerne og har overdraget deres krav mod sagsøgte på refusion af ikke opståede skatter, afgifter og gebyrer til sagsøgeren. Sagsøgeren antog overdragelsen og opfordrede udenretsligt sagsøgte til at give oplysning om

og refundere de ikke opståede skatter, afgifter og øvrige gebyrer, hvilket ikke skete.

3 Ved bestillingen af flybilletterne blev sagsøgtes almindelige forretningsbetingelser i alle tilfælde del af kontrakterne. Heri hedder det bl.a. i:

4 nr. 21.1.:

MEDMINDRE ANDET ER FASTSAT I KONVENTIONEN ELLER ANDEN GÆLDENDE LOVGIVNING GÆLDER FØLGENDE:

a) DISSE ALMINDELIGE TRANSPORTBETINGELSER OG SAMTLIGE TRANSPORTER, SOM VI AFTALER MED DEM (VEDRØRENDE DERES PERSON HENHOLDSVIS DERES BAGAGE) ER UNDERLAGT UNGARSK RET OG

b) ALLE TVISTER MELLEM DEM OG OS VEDRØRENDE EN SÅDAN TRANSPORT ER UNDERLAGT DE UNGARSKES DOMSTOLES IKKE-EKSKLUSIVE KOMPETENCE. »IKKE-EKSKLUSIV KOMPETENCE« BETYDER, AT DE OGSÅ KAN GØRE DERES KRAV GÆLDENDE VED DOMSTOLE UDEN FOR UNGARN. [Org. s. 5]

5 nr. 7.2.1 (uddrag):

[...] Alle skatter, afgifter og gebyrer, som er opkrævet af en lufthavnsoperatør, kan ikke refunderes, heller ikke når de er baseret på antallet af passagerer.

6 nr. 6.5:

6.5.1. De kan annullere Deres bestilling indtil den fjortende (14.) dag før Deres flys planmæssige afgangstidspunkt. De har da ret til at få refunderet den samlede billetpris med fradrag af afbestillingsgebyret.

6.5.2. Hvis De annullerer Deres bestilling inden for fjorten (14) dage før Deres flys planmæssige afgangstid, får De refunderet den samlede billetpris med fradrag af gebyrer for yderligere ydelser og pladsgebyret.

I tilfælde af nr. 6.5 opkræver sagsøgte et afbestillingsgebyr på 60 EUR pr. flyvning og passager. I tilfælde af nr. 6.5.2 opkræver sagsøgte et pladsgebyr på 80 EUR pr. flyvning og passager. Disse gebyrer er oplyst på sagsøgtes hjemmeside.

7 I henhold til de almindelige forretningsbetingelsers nr. 18.3.1 forældes alle passagerernes krav to år efter ankomsten til destinationen eller efter den dato, hvor flyet skulle være ankommet planmæssigt eller efter den dato, hvor transporten blev indstillet. Sagsøgte har derfor gjort gældende, at fordringen er forældet. Fristen er imidlertid kun overskredet for én passager.

8 Efter sagsøgtes opfattelse er lovvalgsklausulen ligesom de øvrige klausuler gyldig i henhold til ungarsk ret.

- 9 Dette bestrides af sagsøgeren. [**Org. s. 6**]
- 10 [udelades]
- 11 II. 1. [udelades]
- 12 2. Sagens udfald afhænger af fortolkningen af artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler. [udelades]
- 13 3. Grundlaget for kravene, afhænger i det væsentlige af, om lovvalgsklausulen efter ungarsk ret er gyldig.
- 14 Ganske vist er en aftale i henhold til Rom I-forordningens artikel 3, stk. 1, sammenholdt med artikel 10, stk. 1, underlagt den lov, som parterne har vedtaget, dvs. i det foreliggende tilfælde ungarsk ret. Den skal imidlertid også prøves i henhold til de bestemmelser, der er vedtaget til gennemførelse af Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler, og disse skal fortolkes i overensstemmelse med direktivet [udelades] [**org. s. 7**] [udelades]. Såfremt lovvalgsklausulen er ugyldig i henhold til disse bestemmelser, vil tysk ret finde anvendelse i alle tilfælde i henhold til Rom I-forordningens artikel 5, stk. 2, første afsnit, da alle passagererne har deres sædvanlige opholdssted i Tyskland, og enten afrejsestedet eller bestemmelsesstedet for alle flyvninger er Nürnberg. Ifølge tysk ret ville de øvrige klausuler i sagsøgte almindelige forretningsbetingelser være ugyldige.
- 15 4. EU-Domstolen har allerede fastslået, at luftfartsselskaber særskilt skal angive størrelsen af skatter og afgifter, som kunderne skal betale, ved offentliggørelsen af deres flybilletpriser og ikke må inddrage dem (end ikke delvis) i deres flybilletpriser (dom af 6.7.2017, C-290/16). I samme afgørelse blev det præciseret, at en klausul i almindelige forretningsbetingelser, i henhold til hvilken der kan opkræves et fast ekspeditionsgebyr for refusion af sådanne afgifter og skatter, kan anses for at være ugyldig som følge af en national lov til gennemførelse af Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler. Efter tysk ret ville klausulen i sagsøgte almindelige forretningsbetingelsers nr. 4.2.1 derfor være ugyldig i henhold til BGB's § 307, stk. 1, første punktum, som følge af urimelig forfordeling [udelades].
- 16 Ifølge tysk ret ville udelukkelsen af refusion af skatter, afgifter og gebyrer ligesom forkortelsen af forældelsesfristen også være ugyldig i henhold til BGB's § 307. I henhold til BGB's § 307, stk. 1, er bestemmelser ugyldige, hvis den, der gør dem gældende, i strid med god forretningsskik stiller medkontrahenten uforholdsmæssigt dårligt. Dette ville være tilfældet i den foreliggende sag. Sagsøgte har ikke på nogen måde en berettiget interesse i at indkræve betalingerne af skatter, afgifter og gebyrer, som ikke tilkommer sagsøgte, men staten, lufthavnsoperatøren eller andre involverede, til sig selv, hvis flyvningen ikke benyttes [udelades] [**org. s. 8**] [udelades], og sagsøgte har heller ikke gjort en

sådan interesse gældende. Der ses heller ikke en berettiget interesse i at afkorte den almindelige forældelsesfrist i tysk ret [udelades] væsentligt.

- 17 5. Det afgørende er altså, om lovvalgsklausulen i sagsøgtens almindelige forretningsbetingelser (nr. 21) er gyldig eller ej.
- 18 EU-Domstolen har vedrørende Rom I-forordningens artikel 6, stk. 2, fastslået, at en lovvalgsklausul i en erhvervsdrivendes almindelige forretningsbetingelser kan være vildledende som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler, hvis forbrugeren ikke oplyses om princippet om den mest gunstige behandling i Rom I-forordningens artikel 6, stk. 2, andet punktum (dom af 28.7.2016, [udelades] C-191/15). Rom I-forordningens artikel 6, stk. 2, andet punktum, finder på grund af Rom I-forordningens artikel 6, stk. 4, litra b), ikke anvendelse på transportaftaler. Det ønskes derfor oplyst, om den nævnte retspraksis med de fornødne ændringer kan overføres på Rom I-forordningens artikel 5, stk. 2.
- 19 Landgericht Frankfurt a.M. (den regionale ret i første instans i Frankfurt a.M.) har lagt dette til grund. Den anførte, at lovvalgsklausulen er vildledende, idet passageren som forbruger ikke bliver oplyst om begrænsningen af lovvalgsmuligheden. Dette skal behandles som ved Rom I-forordningens artikel 6, stk. 2. Også Amtsgericht Brühl (byretten i Brühl) [udelades] har forsvaret denne opfattelse.
- 20 [udelades] **[org. s. 9]** [udelades] Oberlandesgericht Frankfurt (den regionale ret i første instans i Frankfurt) [udelades] har fastslået, at principperne i EU-Domstolens såkaldte amazon-dom (dom af 28.7.2016, [udelades] C-191/15) ikke kan overføres på lufttransportaftaler på grund af manglende lighed i strukturen og forskellige anvendelsesområder.
- 21 6. Det præjudicielle spørgsmål er, så vidt det fremgår for den forelæggende ret, hidtil ikke blevet afklaret.

[udelades]